

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 22. januar 2015 — Vasiliki Balazs mod Casa Județeană de Pensii Cluj (C-401/13) og Casa Județeană de Pensii Cluj mod Attila Balazs (C-432/13) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Cluj — Rumænien)

(Forenede sager C-401/13 og C-432/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — social sikring af vandrende arbejdstagere — forordning (EØF) nr. 1408/71 — artikel 7, stk. 2, litra c) — anvendeligheden af overenskomsterne om social sikring mellem medlemsstater — tilbagevendt flygtning, der stammer fra en medlemsstat — ansættelsesperioder, der er tilbagelagt på en anden medlemsstats område — ansøgning om tildeling af en alderdomsydelse — afslag)

(2015/C 107/05)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Cluj

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vasiliki Balazs (C-401/13) og Casa Județeană de Pensii Cluj (C-432/13)

Sagsøgte: Casa Județeană de Pensii Cluj (C-401/13) og Attila Balazs (C-432/13)

Konklusion

Artikel 7, stk. 2, litra c), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1992/2006 af 18. december 2006, skal fortolkes således, at en bilateral aftale om sociale sikringsydelse til statsborgere i en af signatarstaterne, som har haft status som politiske flygtninge på den anden signatarstats område, der er indgået på et tidspunkt, hvor den ene af de to signatarstater endnu ikke var tiltrådt Unionen, og ikke er opført i bilag III til denne forordning, ikke finder anvendelse i en situation med politiske flygtninge, der er vendt tilbage til deres oprindelsesstat inden indgåelsen af den bilaterale aftale og ikrafttrædelsen af den nævnte forordning.

⁽¹⁾ EUT C 298 af 12.10.2013.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 28. januar 2015 — ÖBB Personenverkehr AG mod Gotthard Starjakob (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig)

(Sag C-417/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 2000/78/EF — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — artikel 2, stk. 1, og artikel 2, stk. 2, litra a) — artikel 6, stk. 1 — forskelsbehandling på grundlag af alder — national lovgivning, hvorefter medregning af tjenesteperioder tilbagelagt inden det fyldte 18. år med henblik på fastlæggelse af lønnen betinges af en forlængelse af oprykningsfristerne — begrundelse — egnethed til at nå det tilsigtede mål — mulighed for at anfægte forlængelsen af oprykningsfristerne)

(2015/C 107/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ÖBB Personenverkehr AG

Sagsøgt: Gotthard Starjakob

Konklusion

- 1) EU-retten og navnlig artikel 2 og artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der med henblik på at bringe en forskelsbehandling på grund af alder til ophør tager hensyn til tjenesteperioder tilbagelagt inden det fyldte 18. år, men som samtidig indeholder en regel, der reelt kun finder anvendelse på de ansatte, der er udsat for denne forskelsbehandling, og som forlænger den periode, der kræves for oprykning på hvert af de tre første løntrin, med ét år, og herved definitivt opretholder en forskelsbehandling på grund af alder.
- 2) EU-retten, navnlig artikel 16 i direktiv 2000/78, skal fortolkes således, at en national lovgivning, der tilsigter at bringe en forskelsbehandling på grund af alder til ophør, ikke nødvendigvis skal gøre det muligt for en ansat, hvis tjenesteperioder tilbagelagt inden det fyldte 18. år ikke er blevet medregnet ved beregningen af hans oprykning, at opnå en økonomisk kompensation, der svarer til udbetalingen af forskellen mellem den løn, han ville have oppebåret, hvis der ikke var sket en sådan forskelsbehandling, og den løn, han faktisk har oppebåret. Ikke desto mindre gælder, at i et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede og så længe der ikke er vedtaget et system, der afskaffer forskelsbehandlingen på grund af alder på en måde, der er i overensstemmelse med det i direktiv 2000/78 fastsatte, indebærer en genindførelse af ligebehandling, at de ansatte, hvis erfaring, om end kun delvist, er opnået inden det fyldte 18. år, indrømmes de samme fordele som dem, de ansatte, der, efter at have opnået denne alder, har opnået en erfaring af samme karakter og af sammenlignelig varighed, har kunnet nyde godt af for så vidt angår såvel hensyntagen til tjenesteperioder tilbagelagt inden det fyldte 18. år som oprykning i løntrin.
- 3) EU-retten, navnlig artikel 16 i direktiv 2000/78, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at den nationale lovgiver med henblik på hensyntagen til tjenesteperioder tilbagelagt inden det fyldte 18. år, fastsætter en samarbejdsforpligtelse, i henhold til hvilken den ansatte skal stille den for de nævnte perioder relevante dokumentation til rådighed for sin arbejdsgiver. Ikke desto mindre udgør den omstændighed, at en ansat nægter at samarbejde med henblik på anvendelsen af en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som indebærer en forskelsbehandling på grund af alder, der er i strid med direktiv 2000/78, samt hans søgsmål med henblik på at opnå en betaling, der har til formål at genindføre ligebehandlingen i forhold til de ansatte, der, efter at have opnået denne alder, har opnået en erfaring af samme karakter og af sammenlignelig som hans egen, ikke et retsmisbrug.
- 4) Effektivitetsprincippet skal fortolkes således, at det i et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede ikke er til hinder for, at en national forældelsesfrist for rettigheder, der støttes på EU-retten, begynder at løbe før tidspunktet for Domstolens afsigelse af en dom, som har afklaret retsstillingen på området.

(¹) EUT C 325 af 9.11.2013.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 22. januar 2015 — Art & Allposters International BV mod Stichting Pictoright (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-419/13) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — immaterialrettigheder — ophavsret og beslægtede rettigheder — direktiv 2001/29/EF — artikel 4 — retten til spredning — udtømningsprincippet — begrebet »genstand« — overførsel på lærred af billedet af et beskyttet værk fra en plakat — ændring af medium — påvirkning af udtømningsprincippet)

(2015/C 107/07)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden